

I Паганіні і Кореллі

Схиліться до душі мені
Бо почуття такі веселі
Бо почуття такі сумні
Мені їх в звуки вилить треба
В акорди срібні перелить
Щоб осягнуть високе небо
Щоб ними землю запалить
Я жду ідіть ідіть музики
Сонат величних королі
Візьміть душі моєї крики
І понесіть їх од землі
Де пробувають ваші тіні
Де царство смілих смілих мрій
Я жду я жду тебе Тартіні
В надії теплій і журній.

2. XII. 1913. Київ

Королі — у вірші згадуються славнозвісні композитори, скрипкові твори яких виконував М. Семенко.

[З циклу «Наївні поезійки»;](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії»](#), 1990 .